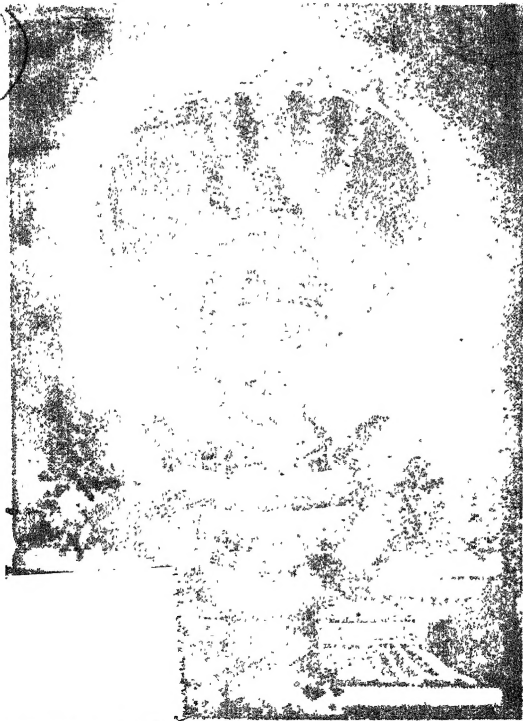

ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ
(ವಚನಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ)

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಪದ್ಮನಾಭ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ

ಚರಿತ್ರೆ

ಲೇಖಕರು:
“ ಎಂ. ಜೀವನ ”

†††

ಜನೇವರಿ ೧೯೫೯

†††

ಬೆಲೆ: ೦-೬-೦)

(೩೭ ನ. ಪೈ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ

ಜರಿತ್ರೆ

ಲೇಖಕರು:

“ ಎಂ. ಜೀವನ ”

†††

ಜನೇವರಿ ೧೯೫೯

†††

ಬೆಲೆ: ೦-೬-೦)

(೩೭ ನ. ಪು.

ಮುದ್ರಕರು:—

ಅರ್. ಜೆ. ಬಾಕಳೆ

ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣುಕಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಡಾ. ಮುಕರ್ಜಿ ರೋಡ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಮುಖಚಿತ್ರದ ರಚನೆ:—

ಶ್ರೀ ಜಗದಂಬಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಕಲಾನಿದರಿಂದ

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ

ಜನೇವರಿ ೧೯೫೯

ಸರ್ವಸ್ವಾನ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—

ಜೆ. ಟಿ. ಬಾಕಳೆ

ಶ್ರೀ ಜಗದಂಬಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ೧೪೪೩, ಗಂಜೀ ಓಡೆ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ

‘ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ದೇವತಾ ಸಮಾನ ’

(ಮಾತೃ ದೇವೋ ಭವವೆಂದು ನೇದ ಕಾಲದಿಂದ ಡಾಣಾ ಡಂಗುರ
ನಾಗಿ ಸಾರುತ್ತ ಬಂದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ)

“ ತಾ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಲೆಯ ನೇರಿತ್ತು.
ತಾ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ತೊಡೆಯ ನೇರಿತ್ತು.
ತಾ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮನ ನಾಲಗೆಯ ನೇರಿತ್ತು.
ತಾ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ನಾರಾಯಣನ ಎದೆಯನೇರಿತ್ತು.
ಅದು ಕಾರಣ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ, ರಾಕ್ಷಸಿಯಲ್ಲ,
ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೋಡಾ !”

—ಎಂದು ಇಡಿಯ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೈವತ್ವವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ,
ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾನುಭಾವ; ರಾಜಯೋಗಿಸಿದ್ಧರಾಮನು ಶಿವ ಪೂಜಾ ದುರಂಧ
ರರಾದ ನೊರಡಿಯ ಮುದ್ದಣ್ಣ—ಸುಗ್ಗವೈಯರೆಂಬ, ದಂಪತಿಗಳ ಉಪರ
ದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಪುರದೊಳಗೆ, ಬಸವಂಥನವರ ಸ ಮ ಕಾ ಲಿ ನ ನಾ ಗಿ
ಜನಿಸಿದನು.

ಸಿದ್ಧರಾಮನಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯು, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.
ಅವನು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದಂತೆ ಅದೂ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತು.

ಕೊನೆಗೊಂದುದಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಯ್ಯ (ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು) ಬಂದ “ನೀನು ಸೊನ್ನೆ ಲಾಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸು. ಅಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಗುಂಡಾರ, ಕೆರೆ, ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅಕ್ಷಯ ನಿಧಿ ದೊರೆಯುವದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

ಆದೇ ರೀತಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾಗಲು, ಅವನಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಧಿಯು ದೊರಕಿತು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ, ಕೆರೆ ಕಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಕಾರ್ಯವು ಭರದಿಂದ ನಡೆದಿರುವಾಗಲೇ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದ ಪ್ರಭುದೇವರು ಸೊನ್ನೆ ಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು.

ಸಿದ್ಧರಾಮನಂಥ ಶರಣನು ಕೆರೆ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಭುದೇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

“ಧರೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಪಿರದಪ್ಪ ಸಂತಿಯ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದವರ ನೇನೆಂಬಿನು ? ಪರಿಪರಿಯ ಭಂಡದ ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಕೊಳಲಿಲ್ಲ; ವೃಥಾ ವಿಲಾಸವಿದೇನೋ ? ಆರಿ ಮರುಳೆಂಬ ಶಿವನು ನೆರೆ ಮರುಳೆಂಬ ಜಗವ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ, ಪರಿಯಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ. !

“ಸಾಗರದೊಳಗಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲವೇ ? ಭವಸಾಗರದೊಳಗಿಪ್ಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಗತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯುಂಟೇ ? ಗುಹೇಶ್ವರನ ಲೀಲೆ ಜಗನ್ಮಯವಾದೊಡೆ ನಾನು ಬೆರಗಾದೆನು.”

“ಕಲ್ಲದೇವರ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಆ ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಡೆದರೆ ದೇವರೆತ್ತ ಹೋದರೋ ? ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾಯ ನರಕ ತಪ್ಪದು. ಗುಹೇಶ್ವರಾ !

“ದೇಹವೇ ದೇಗುಲವಾಗಿರಲು, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ದೇಗುಲವೇಕಯ್ಯಾ ? ಎತ್ತರವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿರಲು, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗವೇಕಯ್ಯಾ ? ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಗುಹೇಶ್ವರ, ನೀನು ಕಲ್ಲಾದರೆ ನಾನೇನಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?”

“ತನುವೆಂಬ ಏರಿಗೆ ಮನವೆಂಬ ಕಟ್ಟಿ, ಆಚಾರವೆಂಬ ಸೋಪಾನ,
ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ಜಲವ ತುಂಬಿ, ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಬಲ್ಲವರನಾರನು ಕಾಣೆ,
ನಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆರೆ ಸ್ಥಿರವಾಯ್ತು ಗುಹೇಶ್ವರ ನಿಮ್ಮಾಣೆ”

ವಿಡಂಬನ ಕರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸುವ ವಡ್ಡನ ಪ್ರತಾಪವನೇ ನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ?
ನೆಲವಗಿದು ಜಲವ ತೆಗೆದೆನೆಂಬ ಬಳಲಿಕೆಯ ನೋಡಾ! ಒಂದು ಕಲ್ಲ ಕಡಿದು
ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಭೋಗವ ಕೊಟ್ಟಿಹೆನೆಂಬ ಅಜ್ಞಾನವಿದೇನೋ, ಗುಹೇ
ಶ್ವರಾ ? ಈ ಇರವಿನ ಪರಿಗೆ ಬಿರಗಾದೆನು.

ಎಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಬಗೆಗೆ ನಾನಾ ಪರಿಯಾಗಿ ಮರುಗಿದರು ಕೊನೆಗೆ
ಅವನ ಕಂಠ ತೆರೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದಿಶ್ಯದಿಂದ ಕೆರೆಕಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಡ್ಡರ
ಬಳಿ ಹೋಗಿ—

“ಒಳಗೆ ತೊಳೆದು ಜಲವ ತುಂಬಲರಿಯದ ಅರಿ ಮರುಳನೇನಾದ ಹೇಳಿ
ಜಲದ ಸಂಗವ ತೊಳೆಯಲರಿಯದೆ ಜಲವ ಬಯಸುವ ಸಂತಿದಹ ಹೇಳಿರಿ?
ನೆಲವ ಶೋಧಿಸಿ ನೆಲೆಯ ನರಿಯದೆ ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಒಡ್ಡರಾಮಯ್ಯ ಇರ
ವೆಂತು ಹೇಳಿರೇ ? ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ನಿಲವನರಿಯದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಂತಿ
ರ್ದಹ ಹೇಳಿರೇ ?”

ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು, ತಮ್ಮ ಅನ್ನದಾತನೂ ಸಿದ್ಧನೂ ಆದ ತಮ್ಮೊ
ಡೆಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಓರ್ವ ಬೈರಾಗಿಯು “ಒಡ್ಡರಾಮ” ನೆಲ್ಲಿಸುವ
ಕೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪಬಂದಿತು. ಪ್ರಭುದೇವರ
ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಳೆಗರೆದರು, ಆದರೆ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಾದ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗ
ಳೇ ಏಕೆ ? ಅಗ್ನಿಯು ಕೂಡ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪಾಪ
ಅವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ಆಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು....

“ಗುರುವೆಂದರಿಯರು, ಹಿರಿಯರೆಂದರಿಯರು, ದೇವರೆಂದರಿಯರು,
ಭಕ್ತರೆಂದರಿಯರು, ಲಿಂಗವೆಂದರಿಯರು, ಜಂಗಮವೆಂದರಿಯರು, ಬಂದವರ
ನರಿಯರು, ನಿಂದವರ ನಿಲವ ನರಿಯರು. ಶಿವಶರಣರ ನೋಯಿಸುವ ಪಾತ
ಕರ ನೇನೆಂಬೆ ? ಗುಹೇಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಮನನೊಂದ ನೋವು ಬರೆದೆ ಹೋಗದು”

“ಸಹಜೀವ ನುಡಿದರೆ ಸೇರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಣ್ಣಿರಂಣ ಅ ಸಹಜಕ್ಕಲ್ಲಿದೆ ಲೋಕ ಭಜಿಸದು. ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸುವವನ ಕಂಡು ಒಡ್ಡರಾಮಯ್ಯನವರೆ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಲಿಂಗ ತನುವ ನೋಯಿಸುವರೆ ? ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು ಜಗದೊಳಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾರಣ ಶರಣನ ನೋವು ಮರಳಿ ಪಾತಕರ ತಾಗಿದರೆ ಅಲ್ಲಯ್ಯ ನೋಡಿ ನಗುತಿರ್ದನು”

“ತಾಯಿಗಾದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಬಸಿರು ಶಿಶುವಿಗೆ ನೋಡಯ್ಯಾ . ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ತಾಗುವವು. ಕರುಣವುಳ್ಳವರು, ಮರಣವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮುನಿದರ ತನುವುಳ್ಳವರ ಮುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ, ಒಡಲಿಲ್ಲ. ತಾತನ ಮುಟ್ಟು ಬಲ್ಲದೆ ? ಗುಹೇಶ್ವರ, ಕಂಡವ ಗೊರಲೆ ಮುಟ್ಟು ಬಲ್ಲುದೇ?”

“ಜಗದ ಜಿನನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಗುರು ವಿಂಗಿ, ಆ ಉಪದೇಶವ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಂಡಮಾರಿಂಗಿ ಹೋಪುದಗಲ್ಲಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಳವಡಿದು. ತೆರನರಿಯದ ಸಂಸಾರ ಜೀವಿಗಳು ಮಾಡಿದ ದೋಷ ತಮ್ಮ ನುಂಗಿ, ಆ ಗುರುವಿಂಗಿ ಉಪಹತಿಯ ಮಾಡುವದು ನೋಡಾ ಗುಹೇಶ್ವರ ತಾ ನಿಟ್ಟು ಬೇತಾಳ ತನ್ನನೆ ತಿಂದರೆಬೇಕು, ಬೇಡನಲುಂಟೆ ?”

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ವಡ್ಡರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಇವ ನಾರೋ ಮಾಂತ್ರಿಕನು. ಇವನಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳು, ತಾಗಲೊಲ್ಲವು. ಅದ ಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರುಹ ಬೇಕೆಂದು. ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದುಬಿಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ತನ್ನ ನಿಂದಕನೋರ್ವನು ಬಂದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಅತೀವ ಕೋಪ ಬಂದಿತು—

“ಎಲೆಯಯ್ಯ ! ನಮ್ಮವರ ನೋವೆ ಎನ್ನ ನೋವು ನೋಡಾ, ಕಂಡು ಕಂಡು ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ನೊಂದೆನಯ್ಯಾ! ನಿಮ್ಮವರೊಡನೆ ವರ ಸೊರಸಾಗಪ್ಪರ ಕಂಡರೆ ನಾನವರಿಗೆ ಮುನಿವೆ ನೋಡಾ, ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥ ನೀನವರ ಲಿಪ್ಪೆ ಅವರಾಗಿ”

“ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಡಾಗಲಿ, ವಿಷ್ಣುವಾದ ಡಾಗಲಿ, ಇಂದ್ರನಾದ ಡಾಗಲಿ
ಚಂದ್ರನಾದ ಡಾಗಲಿ, ಎಮ್ಮ ಶಿವಶರಣನ ನೋವು ಎಮ್ಮ ನೋವು ನೋಡಾ!
ಅವರನೊರಸುವೆ ನುರುಹುವೆನೆಂದು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ತನ್ನನೊ
ಸಲ ಕಂಣಿಗೆ ಬೆಸಸನ್ನಿತ್ತರೆ ನಿಲಬಲ್ಲಿ ಗುರುವರನಾರನು. ಕಾಣೆ”

ಎಂದು ನುಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ತನ್ನ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರು
ವ ಬೈರಾಗಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವೆನೆಂದು ಬಂದನು. ಆ ಸಿಟ್ಟು ಆ ವ ನಲ್ಲಿ
ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿಯೇ ಈತನು ಮಹಾಪುರು
ಷನು, ತನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಬಂದ ಮಹಿಮನೀತನೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮನು—

“ಅರಲುಗೊಂಡ ಕೆರೆಗೆ ತೆರೆಬಂದು ಹಾಯಿದಂತೆ ಎಲೆ ಅಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ
ಕಂಡು ಕರಿಗಳು ಕಡೆಗೋಡಿವರಿದವಯ್ಯ! ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇದ್ಯವಾದರೆ
ಕೈ ಮರೆದಿನಲೆ ಹಾ, ಅಯ್ಯ. ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಕಂಡ ಸುಖವು
ಅರಿಗೆಯು ಇಲ್ಲ”

“ಅಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡು ಕಂಗಳು ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿ ಹ ರ ದ
ವಯ್ಯ! ನೀನು ಶತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೀತನು, ನಿನ್ನ ಕಂಡ ಬಳಕ
ಕರ್ಮ ಉಂಟೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ?”

“ಎಲೆ ಅಯ್ಯ! ಎನ್ನ ಶಿರ ನಿಮ್ಮ ಚರಣನ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ, ಎನ್ನಲ್ಲಿ
ಗುಣ ದೋಷವ ನರಸುವರೇ ? ಭೃತ್ಯಾಪರಾದ ಸ್ವಾಮಿನೋ ದಂಡ ಕಪಿಲ
ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವ ತ್ರಾಹಿ, ತ್ರಾಹಿ ಕಾಯಯ್ಯ”

ಎಂದು ಪರಿ ಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಭುದೇವರು “ಕಾಯ
ಗೊಂಡ ಮಾನವರಂತೆ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕ, ಪ್ರಾಣವಿಡಿದ ಜೀವಿಗಳಂತೆ ಎಡೆಯೊ
ಡದಿಪ್ಪ, ಕಾಂಬಡೆ ಕರಿಗಳೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇಳುವಡೆ ಕಿವಿಗಳತೆಯಿಲ್ಲ. ಗುಹೇಶ್ವರನ
ನಿಲುವು ಬರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದು, ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ”

“ಕಂಣಿಗೆ ಕಾಂಬಡೆ ರೂಪಲ್ಲ. ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕುವರೆ ದೇಹಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆ
ದಡೆ ಗಮನಿಯಲ್ಲ. ನುಡಿದಡೆ ವಾಚಾಳನಲ್ಲ. ನಿಂದಿಸಿದವಗೆ ಹೆಣೆಯಲ್ಲಿ

ಹೊಗಳುವವಗೆ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ಗುಹೇಶ್ವರನ ನಿಲುವು ಮಾತಿನ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಲುಕುವದೆ ? ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ನೀನು ಮರುಳಾದೆಯಲ್ಲ !”

ಎಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಮನನೋಯುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ತುಟಿ ಅಲುಗಾಡಿಸದೆ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು; ನೀನೇ ಗತಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಹೊರ ಗಾಡಿಬಂದನೆಂದು ನುಡಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆನು. ಎನ್ನ ಮನನೊಂದು ತಾಗಿದರೆ, ನಿಮ್ಮತ್ತ ಮುಂದಾದೆನು, ಬಿಕ್ಕುತ್ತ ಬೆದರುತ್ತ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕಂಗಳ ಉದಿಕ ಮಜನಕ್ಕೆರೆದಂತಾಯ್ತು ಅಂತಿದ್ದರೆ ಕಂಡು ನೆಗಹಿಡಿದೆನು, ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು”

ಎಂದು ನುಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಕಂಠಗಳಿಂದ ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಪ್ರಭು ದೇವರು ತೊಡೆಯಲು, ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಮಳುಕಿತನಾಗಿ—

“ಎನ್ನ ತನುಕರಗಿ ಮನಕೊರಗಿದ ದುಃಖವಿದಾರದಯ್ಯ ! ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಎಂದು ಅಳುವದಕ್ಕೆ ಇದಾರದಯ್ಯ ! ಮರಹೆಂಬ ಕೊರಸಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿವವ ರಾರಯ್ಯ ! ಹಾ, ಹಾ, ಎಂಬ ದ್ವನಿಯ ಕೇಳಲಾರದೆ ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದಿ ಶಿರವ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ಎನ್ನ ಕಂಠ ನೀರ ತೊಡೆದನು, ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಯ್ಯನು”

ಎಂದನ್ನಲು ಪ್ರಭು ದೇವರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ—

“ಹೇ ಸಿದ್ಧರಾಮ ! ನೀನು ಪರಮಯೋಗಿ; ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ವಿಕಯೋಗಿ, ಶಿವಯೋಗಾಮೃತ ಸೇವ್ಯ ಸಂತುಷ್ಟಯೋಗಿ! ಪರಮಾನಂದಯೋಗಿ, ಸಕಲ ಕರಣ ಗುಣ ರಹಿತ ಯೋಗಿ, ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖನಿರ್ಮಲ ಯೋಗಿ ಸಂಸಾರವನ ದಾವಾ ನಲಯೋಗಿ, ಮಾಯಾ ಹರಯೋಗಿ, ಮಾಯಾಮದ ದೂರ ಮಾಯಾ ಮದ ಮಥನಯೋಗಿ, ಸಕಲ ನೀಕಲತತ್ವ ಶಿರೋರತ್ನ ಯೋಗಿ, ಅಪ್ರತರ್ಕ್ಯ, ಚಾರಿತ್ರ ಯೋಗಿ, ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಧಕ ಯೋಗಿ, ಅಬೇ ಧ್ಯಬೇಧಕ ಯೋಗಿ, ಕಾಯ ಗುಣ ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ ಸಂಹಾರ ಯೋಗಿ,

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ

ಜೈತನ್ಯಯೋಗಿ, ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭಾಮಯಯೋಗಿ, ಮಹಾ ಜ್ಞಾನೈಕ್ಯ ಜೈತ್ಯಯೋಗಿ, ಸುಗುಣಯೋಗಿ, ಸನ್ನಿಧಾನಯೋಗಿ, ನಿರ್ಗುಣಯೋಗಿ, ನಿರಂಜನಯೋಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಂದೋಹ ಸುಭೂತ ಕಾರಣ ಯೋಗಿ ನಿರವಯ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿಃಪಾಪಯೋಗಿ, ಇಹಲೋಕ, ಪರಲೋಕ ಗತಿ-ರಹಿತಯೋಗಿ..”

ಎಂದು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡು.

“ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ, ನಿಜವ ನರಿತು, ಬೆರಸಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಕಂಡರೆ ಎನ್ನ ಮನವಗಲಾರದಯ್ಯ ! ಎನ್ನ ತನು ಒಪ್ಪದಿರಲಾರದಯ್ಯ ! ಎನ್ನ ಶಬುದ ಹೊಗಳಿದಲ್ಲದೆ ಸೈರಸದಯ್ಯ ಗುಹೇಶ್ವರ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನ ನೆಪ್ಪಿ ನೋಪ್ಪಿಳಿದು, ನಮೋ ನಮೋ ಎನುತಿದೇನು.

“ಕಾಯದೊಳಗೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಭಾವವಿಲ್ಲ. ಬಾವದೊಳಗೆ ಭ್ರಮೆಯಿಲ್ಲ ನವನಾಳದೊಳಗೆ ಸುಳುಹು ಮುನ್ನಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲ ಅರಿವಂತ ಶಿವಯೋಗಿ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಕಂಡೆನ್ನ ಭವನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ಕೇಳಾ !”

“ಯೋಗ ಶಿವಯೋಗವೆಂದೆಂಬರು, ಯೋಗದ ಹೊಲಬನಾರು ಬಲ್ಲ ರಯ್ಯಾ ! ಹೃದಯ ಕಮಲ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಿಸುವನ ಕಳೆದಲ್ಲಿದೆ ಯೋಗ ವೆಂತಪ್ಪು ದೋ ? ಐವತ್ತಿರಡಕ್ಷರ ಲಿಪಿಯ ನೋಡಿ, ನೋಡಿ, ಸೋಹಂ ಮೆಂಬಲ್ಲಿ ಸುಳುಹಡಗಿ, ಮನನಷ್ಟವಾಗಿರ ಬಲ್ಲ ಕಾರಣ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಧೀರನೆಂಬುದು ಕಾಣ ಬಂದಿತ್ತು. ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ..”

ಎಂದು ಗದ್ದಡಿತರಾಗಿ ನುಡಿದರು. ಪ್ರಭುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದು. ಅತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗನ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಅವನು—

“ಯೋಗದ ಹೊಲಬ ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯ ! ಯೋಗ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಸಂಪುಟವಾಗಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ. ಶಿವಶಕ್ತಿ ವಿಯೋಗವಾದ ಯೋಗವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ! ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಿಸದೆ ಇಪ್ಪಾತ ನೀನೆಯಲ್ಲದೆ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಕೇಳಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ !”

“ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಗಳಿಲ್ಲದ, ಭವ ನೀನು, ಕಂಡಯ್ಯ ! ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರರಿಲ್ಲ ಕೇಳಾ! ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಾನಿಷ್ಟೆನು ಹಿರಿಯ ನೀನೇ ದೇವಾ, ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಾನೇ ತರೋಳ ಗಪ್ಪೆನು, ಪ್ರಭುವೇ !”

ಎಂದು ಬಿನ್ನಿವಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದೀಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಕಂಠಗಳು ತೆರೆ ದಿರುವವೆಂದು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅವರು—

“ಮನ ಮನ ಬೆರಸಿದವರೆಂತಿಪ್ಪವರ ಪರಿಯ ನರಿಯ, ಬಾರದು ಕೇಳಾ! ಇದಿರಿಂಗಿ ಇಚ್ಛೆಯಿರಿಯದಿಪ್ಪರು, ಒಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಯಲಲಿಪ್ಪರು, ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣರು ತಾವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮರೆಂಬುದ ನಿನ್ನಿಂದರಿದೆ ನೋಡಾ, ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

ಎಂದರು ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ಮಹಿಮನಾದ ನೀನು ಗುಡಿ, ಗುಂಡಾರ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂಥ ವ್ಯಾವೇಹಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು—

“ಬಯಸುವ ಬಯಕೆ ನೀನಾದ ಪರಿ ಎಂತು. ಹೇಳಾ ! ಅರಸುವ ಅರಿಕೆ ನೀನಾದ ಪರಿ, ಎಂತು ಹೇಳಾ ! ಕಾಯವೆ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣವೆ ಶರಣ ನಾದ ಶರಣಂಗಿ ಬೇರೆ ವೇವಾಲಯ ಮಾಡಿಸಲೇಕೆ ಹೇಳಾ ? ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ನೋಡಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ.”

ಎಂದರು ಸಿದ್ಧರಾಮನೇನು ಬೆಪ್ಪು ತಕ್ಕಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಮಹಾ ಶಿವ ಭಕ್ತ, ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭುಗಳು ಅಡಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಲೆದೂಗುವವನಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದೆ, ಎಂದು ಪ್ರಭು ದೇವರು ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಮನು—

“ಅಣುವಿನೊಳಗೆ ಅಣುವಾಗಿಪ್ಪರೆ ಎಲೇ ದೇವಾ ನೀವು ಜಗದೊಳ ಗೆಲ್ಲಿಯು ನೀವಿಲ್ಲದೆಡೆಯುಂಟೆ ? ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಶಿವಾಲಯಂಗಳ ನೀವು ಮಾಡಿ ಒಳಗಿಪ್ಪದ ಕಂಡು ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ನಲ್ಲದೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದರೆಯೆನು.”

ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಆಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಕಡೆನಾಡ ಲಿಂಗವ ನಡುನೀರಿಗೆ ತಂದೆನೆಂದೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ ಮುಂದು
ಗೊಂಡು ಇದ್ದೆಯಲ್ಲ ! ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಶಿವಾಲಯಗಳೆಂಬ ಬಯಲು
ಭ್ರಮೆ ಇದೇನು ಹೇಳಾ ! ಆ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಗದ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳು
ಶಿವಾಲಯವ ಮಾಡಬಲ್ಲವೇ ? ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ
ಲಿಂಗವ ನಿನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ. ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರಿಯದ ಕಾರಣ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು
ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೋದುದ ಮರೆದೆಯಲ್ಲ; ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

ಎಂದರು ಆಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು
ನೋಡದೆ—

“ಸಕಲ ಲಿಂಗವ ಹಿಡಿದು ಅಗಲದೆ ನಡೆ ಎಂದಿರಾಗಿ ನಡೆವುತ್ತಿದ್ದೆನು
ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡೆಂದು ಎನಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮಾಡುತಿ
ದ್ದೆನಲ್ಲದೆ, ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಉಂಟೆ ? ಹಿಂದೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ನಿರೂಪ
ನಿಮಗೆ ಹುಸಿಯಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಸ್ವಯವಪ್ಪಂತೆ ನಡಿಸಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ
ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ ?

“ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣದೆ ಹಸಿವು. ಹರಿವ ಪರಿ ಇನ್ನೊಂ ತೊ ?
ಬೇಯದೆ ಅಶ ನವನುಂಬಿ ರಾವಾವುದು, ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ?

“ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಾಂಬುದು ಕರ್ಮದ ಪೂಜೆಯಲ್ಲವೆ ? ಮನದಲ್ಲಿ
ನೆನೆದು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವು ಕಾಯದ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೆ ? ಭಾವ ಶುದ್ಧವ ನರಿವ
ಪರಿ ಇನ್ನಾವುದು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ?”

—ಎಂದನು. ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಪ್ರಭು ದೇವರಿಗೂ
ಅರಿವಾಯಿತು. ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹಾಗೂ ಶಿವಾಲಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು
ಶಿವಾಗಮಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಅರಿಯದ ವಿಷಯ
ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುದೇವರು ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆಳೆಯುವರಲ್ಲ! ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು
ನಿಜ. ಯಾವುದು ಸುಳ್ಳು, ಎಂಬ ಸಂದೇಹಕ್ಕೊಳಗಾಗುವನು, ಅದನ್ನರಿತು,
ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಕೆರೆದೇಗುಲಂಗಳೆಲ್ಲವು ಹಿಂದಣ ಅಡಿವಜ್ಜೆಗೊಳಗು, ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ ಯೋಗಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭವದತೆಕ್ಕಿಗೆ ಒಳಗು. ಹಿಂದಣ ಮುಂದಣ ಸಂದ ಸಳಿದು, ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂದರಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

“ಕರ್ಮವೇ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಜ್ಞಾನವನರಿವ ನೆಲೆ ಶುದ್ಧ ಇನ್ನಾವುದು ? ಸಾವನ್ನಕ್ಕ ಸಾಧನೆಯ ಮಾಡಿ, ಕಾದುವ ಲಾವಿನ್ನಾವುದು ? ಅರಿದುವ ನತಿಗಳೆದು ಮೇಲರಿದುದ ಕರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ತುಪ್ಪವ ನೀಡಿದ ತಂಡು ಲದಂತೆ ಕಾಯವದೆಲೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವ ನರಿವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

“ಚಿನ್ನವ ನೊರೆಯ ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಬಣ್ಣವ ನೊರೆಯ ಬಹುದೆ ? ಹೂವ ಮುಡಿಯು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಗಂಧವ ಮುಡಿಯಬಹುದೆ ? ಕರ್ಮನ ಮಾಡ ಬಹುದಲ್ಲದೆ ವಸ್ತುವ ನರಿಯಬಹುದೆ ? ಗುಹೇಶ್ವರನ ನೆನೆಯಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗವು ತಾನಾಗಬಾರದು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

—ಎಂದರು ಪ್ರಭುದೇವರು, ಅವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸಂಶಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಹಾ ಯೋಗಿ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಗುರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲೋಸುಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸಮ ತಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತುಂಬಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೇ ಅವರು—

“ದೇಹ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲದೆ ಜೀವಭಾವ ಅಳಿಯದು, ಜೀವಭಾವವಳಿದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಭಾವವಳವಟ್ಟದಲ್ಲದೆ. ಅರಿವು ತಲೆದೋರದು. ಅರಿವು ತಲೆದೋರದಲ್ಲದೆ ಕುರುಹು ನಷ್ಟವಾಗದು, ಕುರುಹು ನಷ್ಟವಾದಲ್ಲದೆ, ಮಾಯೆ ಹಿಂ ಗ ದು- ಇವು ಕಾರಣ. ಕಾಯದ ಜೀವದ ಹೊಲಿಗೆಯಳಿದ ಭೇದವ ತಿಳಿಯ ಬಲ್ಲರೆ, ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಅರಿವು ಸಾಧ್ಯ ವಪ್ಪದು. ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

“ಕಪ್ಪುರದ ಗಿರಿಯ ನುರಿ ಹಿಡಿದ ಬಳಿಕ ಇದ್ದಿಲುಂಟೆ ? ಮಂಜಿನ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಳಿಲ ಕಲಶ ಉಂಟೆ ? ಕೆಂಡದ ಗಿರಿಯ ಅರಗಿನ ಬಾಣದ ಲಚ್ಚಡಿ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಬಾಣವ ನರಸಲುಂಟೆ ? ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವ ನಂದ ಬಳಿಕ ದೇವರೆಂದು ಅರುಸಲುಂಟೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ?”

—ಎಂದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಮನ ಉಲ್ಲಸಿತಗೊಂಡಿತು. ತಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಸಾಧಕನಾಗಿದ್ದನೆಲ್ಲಿದೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ಮನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನಂತ ರಂಗವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವ ಪರಿವಂತು? ಎಂದು ಪ್ರಭು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು—

“ಅಯ್ಯ ! ಕಬ್ಬಿನ ನೀರಿನೊಳ ಕಂಡಂತೆ, ಶಬ್ದ ನಿ ರಾಳ ವ ನೊಳ ಕೊಂಡಂತೆ, ಮರೀಚಿಯು ಬಯಲನೊಳಕೊಂಡಂತೆ ಎನ್ನನೆಂದೊಳಕೊಂಬೆ, ಹೇಳಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ !”

—ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ತೆರಹಿಲ್ಲದ ಘನವ ಮನ ಒಳಕೊಂಡು ತನಗೆ ತಾ ತರಹರವಾದ ಬಳಕ, ಮರಳಿ ಇನ್ನು ಇಂಬುಗೊಡಲುಂಟೆ ? ಗುಹೇಶ್ವರನ ಲೀಲೆ ಮಾಬನ್ನ ಕೃರ ಉರಿಯೊಳಗಣ ಕರ್ಪುರದಂತೆ ಇರಬೇಕು ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭವತಿ ಮಿರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂಥ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವು ಬೆಳಗಿತು. ಆಗ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ದೇವರ ರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯು ಬಂದ ಪರಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವ ಇಚ್ಛೆ ಮೂಡಿ—

“ಕೆರೆತೊರೆ ದೇಗುಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡೆ, ಎಡಹುವ ಕಲ್ಲಿ ತೆಗೆವ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವ ಕಂಡಂತೆ ಎನ್ನ ಮರೆವೆಯ ತಮಥೆ ಅದ್ವಿ ಗೆ ದಿನಮಣಿ ಜನಿಸಿದಂತೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಬ್ರಾಂತು ಸ್ವಯವಾಯಿತ್ತು. ಪ್ರಭು ದೇವರು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆ

“ಅಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಸರಳುಂಡ ಸಬುದವೆನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ನಿಜಳುಂಡ ನಿಲವು ಎನ್ನ ಮತಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವೆನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಯವಿಡಿವಿಪ್ಪ ಕರಸ್ಥಲದ ಕಾರಣವ ಹೇಳಾ. ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಾ !”

ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಅನಾದಿಗಣನಾಥನ ಶಿಷ್ಯನು. ಆದಿಗಣನಾಥನು, ಆದಿಗಣನಾಥನ, ಶಿಷ್ಯನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಣನಾಥನು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಣನಾಥನ ಶಿಷ್ಯನು ಆತ್ಮಗಣನಾಥನು ಆತ್ಮಗಣನಾಥನ ಶಿಷ್ಯನು. ವೈಷ್ಣವ ಸಿದ್ಧಗಣನಾಥನು, ವೈಷ್ಣವ ಸಿದ್ಧಗಣನಾಥನ ಶಿಷ್ಯನು ಬಸವನೆಂಬ ಗಣನಾಥನು. ಅನುಮಿಷ್ಯನೆಂಬ ಗಣನಾಥನ ಶಿಷ್ಯನು. ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವೆಂಬ ಗಣನಾಥನು ಇಂತು ಅನಾದಿವಿಡಿದು ಬಂದ ಅನುಪಮ ಲಿಂಗವು, ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು. ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

—ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು—

“ಕಾಯಕವೇ ಪೀಡಿಕೆ, ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿರುಲು, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಕುರುಹೇಕಯ್ಯಾ ? ಕುರುಹು ವಿಡಿದು ಕೂಡುವ ನಿರವಯ ಉಂಟೆ ? ಜಗದೊಳಗೆ ನಷ್ಟವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡಿಹೆನೆಂದರೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯನು ಸಾಧ್ಯವಹೆ ಪರಿಯ ಹೇಳಾ ಪ್ರಭುವೇ”

ಎಂದಿನ್ನಲು ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗದ, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದ ಭೇದವನಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳಾ ? ಅಂತರಂಗವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಹಿರಂಗ ಮುಂದುಗೊಂಡಿಪ್ಪದು. ಮನವ ನಡೆಗೊಂಬ ಲಿಂಗವು ವಿಚಾರ ವ್ಯಾಕುಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದೆಂದು, ಮನಭಾವ, ಜ್ಞಾನ, ನೋಟವ ತಂದು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ, ಅಂತರಂಗ, ಬಹಿರಂಗವೆಂಬುದ ಸರಿಯದೆ, ಅನುಮಿಷನಾಗಿಪ್ಪ ನಾ, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಲೋಸುಗ ಕರತೇಜವೆಂಬ ದರ್ಪಣವ ಹಿಡಿದು ಇರ್ಪನು ನೋಡಾ. ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜಿವ ನೈದಿಹನೆಂದರೆ ಕುರುಹು ವಿಡಿದು ಕುರುಹು ಗೆಡಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ”

ಎಂದರು. ಆಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು—

“ಅಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಕರಸ್ಥಲದ ಘನಲಿಂಗವನು ಪಮಿಸಿ ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ನಿರಿವರೆ ನಾನೇತರೊಳಗೇನಯ್ಯಾ ! ಆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಶರಣನೊಳಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕರಸ್ಥಲ ಎಷ್ಟೆಂಬುದ ತಿಳುಹಿ ಎನ್ನ ನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ !”

ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಅಯತ ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಸ್ವಾಯತ ಲಿಂಗವ ಕಾಣಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ. ಸ್ವಾಯತ ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವ ಕಾಣಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ. ಗುರುಲಿಂಗವಿಡಿದು ಶಿವಲಿಂಗ ಕಾಣಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ, ಶಿವಲಿಂಗವಿಡಿದು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗವ ಕಾಣಬೇಕು. ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ, ಇಂತು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಲದಂತುವ ಸಂಧಿಸಿ ಬಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಷ್ಟ ಕರಸ್ಥ ಲದನುವನು ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣ ಸಂಗನ ಬಸಣ್ಣ ಬಲ್ಲ ಬೆಸಗೊಂಬವಾರಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಎಂದರು. ಆದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನು—

“ಅಯ್ಯ ಕರಸ್ಥ ಲವ ಘನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿ, ಅಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಪರಸ್ಥ ಲವ ಘನವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿ, ಕರಸ್ಥ ಲವನೊಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಥ ಲವನೊಲ್ಲಿ ಆವುವನು ಒಳ್ಳೆ. ನೋಡಯ್ಯ. ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ, ನೀ ಒಲಿದು ಸಂಗನ ಬಸವಂಣನ ಶ್ರೀ ಪಾದವ ತೋರಿಹೆನೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಮಾರುವೋಡೆನು ಇನ್ನು ತೋರಿ ಎನ್ನ ನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಾ ಎನ್ನ ದೇವರ ದೇವಾ ! ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭು ದೇವರು—

“ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಆಚಾರನ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು, ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣನ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗನ ಸ್ವಾಯತವ, ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂಕಮನ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹನ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ದಾಸೋಹದಲ್ಲಿ ತನ ಮರೆದು ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿ ಇದಾನೆ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಗನ ಬಸವಂಣನ ಶ್ರೀ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂದು ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕು. ನಡೆಸಿವರಾಮಯ್ಯ :”

ಎಂದು ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಆಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಹೊವಿನ ಹಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ತಾನು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ದಾಗಿಯೂ ಆಪರಿಯಂತರ ಇಲ್ಲಿಯದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿ ಪ್ರಭು ದೇವರೊಡನೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

—: ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ಮಹಾತ್ಮೆ :—

ಸ್ವಸ್ತಿ, ಸಮಸ್ತ, ಪ್ರಶಸ್ತ, ಸಹಿತ ಶ್ರೀ ಮತ್ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ಮಹಾತ್ಮೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು. ಎಲ್ಲ ಶಿವಗಣಂಗಳು ಕೇಳಿ, ಕೃತಾರ್ಥ ರಾಗಿರಯ್ಯಾ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಕ್ಕೆ ಕಲಶವೆಂದೆಸುವ ರುದ್ರ ಲೋಕ ವ ಮೃತ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು, ಕಲ್ಯಾಣಪುರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನೋಡಿರಯ್ಯಾ ! ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯರು, ಸಾತ್ವಿಕರು, ನಿತ್ಯರು, ನಿಜೈಕ್ಯರು, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶಿವಾನುಭಾವ ಸಂಪನ್ನರು, ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ಪಾದೋದಕ ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಶಿವಾಚಾರ ವೇದ್ಯರು, ಶಿವಾಗಮ ಸಾಧ್ಯರು, ಶಿವಸಮಯ ಪಕ್ಷರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಯ್ಯಾ.

ಪಾಪಿಗಳು, ಕೋಪಿಗಳು, ಅಸತ್ಯರು, ಅನಾಚಾರಿಗಳು ಹೋಗಬಾರದು ಕಲ್ಯಾಣವ, ಮೀರಿ ಹೊಕ್ಕುಹೆನೆಂಬವರಿಗೆ ಬಾಳಬಾಳೆಯಧಾರೆ ನೋಡಯ್ಯಾ, ಆ ಮಹಾ ಕಲ್ಯಾಣದ ವಿಸ್ತಾರ ತಾನೆಂತೆಂದೊಡೆ ಹೆನ್ನೆರಡು ಯೋಜನಗರಿ, ಪ್ರಯಾಣದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೂನ್ನೂರುಮತ್ತು ಬಾಗಿಲವಾಡ, ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೂರಾವವತ್ತೈದು ವಜ್ರ ಹಾರೆಯ ಕದಂಗಳು ಇನ್ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಕಲುಗೆಲಸದ ದ್ವಾರಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಾನೂರು ಐವತ್ತು ಸುವರ್ಣದ ಕೆಲಸದ ಕದಂಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾಹದಿನೈದು ವೊಳೆಯ ಕದಂಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಆವಾರಿಯಾಗಿಪ್ಪವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕದಂಗಳಿಲ್ಲ.

ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಳಸಿಬಂದ ಕೋಟಿ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಯೋಜನ ಪರಿ, ಪ್ರಮಾಣ ಬಾಹತ್ತರ ಮನ ಲಕ್ಷ, ಮಾಂಡಲಿಕರ ಮನೆ ಲಕ್ಷ, ಸಾವಂತರ ಮನೆ ಲಕ್ಷ, ರಾಯರಾವುತರ ಮನೆಯೋಡಗಿಹ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ, ದ್ವಾದಶ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ, ಸೂರ್ಯವೀದಿ, ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು, ದ್ವಾದಶ ಯೋಜನ ಸೋಮವೀಧಿ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೈದು, ಅದಕ್ಕಿಮ್ಮಿಗಿಲಾದ ಒಳಕೇರಿ ಹೊರಕೇರಿ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ. ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಶಿವಾಲಯ, ಆ ಶಿವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ತ್ರಿ ಪುರಾಂತಕ ದೇವರ ಶಿವಾಲಯ ಮುನ್ನೂರುಮತ್ತು ಪದ್ಮ ಪತ್ರ ತೀವಿದ ಸರ್ವೋವರಂಗಳು.

ಎರಡು ಲಕ್ಷವು, ಎಂಭತ್ತೈದು ಸಾವಿರದ ಏಳನೂರೈಪತ್ತು ದಾಸೋಹದ ಮಠಗಳು.

ಆದಾಸೋಹದ ಮಠಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ಮಠದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಂತೆಂದೊಡೆ; ಯೋಚಿಸಿ ವರೆಯ ಬಿನ್ನಾಣದ ಕಲುಗೆಲ ಸದ ಪೌಳಿ; ಅತಿ-ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಕಸುರಿಗೆಲಸದ ದ್ವಾರಪಟ್ಟವೈದು ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಶಾಸನ ಮಿಸುನಿಯ ಕಂಬದ ತೋರಣಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸೂಸಕ, ಆ ಬಾಗಿಲುವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತಿಪ್ಪವಯ್ಯ ನಂದಿಯ ಕಂಬದ ಸುವರ್ಣದುಪ್ಪಂಗಿ ದ್ವಜ, ಉಪ್ಪರ ಗುಡಿ ಪತಾಕೆ ವ್ಯಾಸನ ಧ್ವಜ ಒಪ್ಪುತಿಪ್ಪವಯ್ಯ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಪ್ರಮಾಣ, ಸಹಸ್ರ ಕಂಬದ ಸುವರ್ಣದುಪ್ಪರಿಗೆ, ಆ ಮನೆಗೆತ್ತಿದ ಹೊನ್ನ ಕಲಶ ಸಾವಿರ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಹೊಕ್ಕರಣೆ, ನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಪ್ರಮಾಣದ ಘಾತ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಪಾದೋದಕದ ತುಂಬಿ ನುಚ್ಚಲು ಬೆಳೆವ ರಾಜ ಸಾಲೆಯ ಗದ್ದೆ ಹೆನ್ನೆರಡು ಖಂಡಗ, ಆಯೋಜನ ವರೆಯ ಬಿನ್ನಾಣದ ಅರಮನೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದೊಳಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಮಠದ ಕಟ್ಟಳೆ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ, ಇಂತಿ ಬಸವರಾಜ ದೇವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ಮಠಗಳು ಆ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ—

ಹೆನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಳೆಯ ನೇಮದ ಭಕ್ತರ ಮಠಗಳು, ಇ (ಎ ?) ಪ್ಪತ್ತಿಂಟು ಸಾವಿರ ಮಹಾಮನೆಗಳು, ಆ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ನಿತ್ಯ ನೇಮಿಗಳ ಮಠಗಳು, ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಚಿಲುಮೆಯ ಅಗ್ಗ ವಣಿಯ ವೃತಸ್ಥರ ಮಠಗಳು, ಐದುಸಾವಿರ ವೃತ ನೇಮಿಗಳ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮಠಗಳು, ಹೆನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ ಮಠಗಳು, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಶೀಲಸಂಪನ್ನರ ಮಠಗಳು, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಆರೋಗಣಿಯ ಮಾಡಿಸುವ ದಾಸೋಹಿಗಳ ಮಠಗಳು, ಮುವ ತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ, ನಿತ್ಯ ಐನೂರು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾಸೋಹವ ಮಾಡುವ ಸದಾಚಾರಿಗಳ ಮಠಗಳು, ಐವತ್ತಿಂಟು ಸಾವಿರ, ನಿತ್ಯ ಸಾವಿರದ ನೂರು

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾಸೋಹವ ಮಾಡುವ ದಾಸೋಹಗಳ ಮಠಗಳು, ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ, ನಿತ್ಯ ಅವಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಮಾಟ ಕೂಟದ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮಠಗಳು ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಜಂಗಮ ಸಹಿತ ಸಮಯಾಚಾರದಿಂದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತರಮಠ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಏಳನೂರೇಪ್ಪತ್ತು.

ಅಂತು ಎರಡು ಲಕ್ಷವು ಎಂಬತ್ತೈದು ಸಾವಿರದ ಏಳನೂರೇಪ್ಪತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮುಖ್ಯನಾಗಿ ರುದ್ರಲೋಕದಿಂದಿಳಿತಂದ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ ಮಠಗಳು ಏಳನೂರೇಪ್ಪತ್ತು. ಇಂತೀ ಮಹಾ ಪ್ರಮಥರಿಗೆ, ಪುರಾತರಿಗೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಥ ನಾಯಕನಾಗಿ ಏಕ ಮುಖ, ದಶಮುಖ, ಶತಮುಖ, ಸಹಸ್ರಮುಖ, ಲಕ್ಷಮುಖ, ಕೋಟಿಮುಖ, ಅನಂತ ಕೋಟಿ, ಮುಖನಾಗಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ಸಂಗನ ಬಸವಂಣನು, ಜಗದಾಂಧ್ಯ ಬಸವಂಣನು, ಶರಣ ಸನ್ನಿಹಿತ ಬಸವಂಣ, ಸರ್ವಚಾರ ಸಂಪನ್ನ ಬಸವಂಣ, ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಿಸಂಪನ್ನ ಬಸವಂಣ, ಸತ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಬಸವಂಣ, ನಿತ್ಯ ನಿಜೈಕ್ಯ ಬಸವಂಣ, ಷಡುಸ್ತಲ ಸಂಪನ್ನ ಬ ಸ ವ ಂ ಣ, ಸುಜ್ಞಾನ ಭರಿತ ಬಸವಂಣ, ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿ ಬಸವಂಣ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ ಬಸವಂಣ, ಸದ್ವ್ಯೋನುಕ್ತಿರೂಪ, ಬಸವಂಣ, ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬಸವಂಣ, ಅಕಾಯ ಚರಿತ್ರ ಬಸವಂಣ, ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಧಕ ಬಸವಂಣ, ಅಭೇದ್ಯ ಭೇದಕ ಬಸವಂಣ, ಅನುಮಯ ಮೂರ್ತಿ ಬಸವಂಣ, ಮಹಾ ಮನೆಯ ಮಾಡಿದಾತ ಬಸವಂಣ, ರುದ್ರಲೋಕವ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದಾತ ಬಸವಂಣ, ಶಿವಾಚಾರದ ಘನವ ಮೆರೆದಾತ ಬಸವಂಣ,

ಇಂತಹ ಬಸವಂಣನ ಭಕ್ತಿಯನು ಬರೆದೊರೆದು ನೋಡಿ ಪ್ರಬಲತವ ಮಾಡುವ, ಅಶ್ವಪತಿ ಜಗಪತಿ, ನರಪತಿ—ರಾಯ, ರಾಜಾಧಿ ರಾಜ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾಯನು, ಆ ಬಸವಂಣನು ಆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಸುಖ ಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದಿಂದ ರಾಜ್ಯಂಗೈವೃತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಲ್ಯಾಣದ ನಾನುವ ಪಿಡಿದ್ಯ ವಿನಾಹಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ನಾಮವಾಯಿತ್ತು. ಲೋಕದೊಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಕೈಲಾಸವೆನಿಸಿತ್ತು. ಇಂತಪ್ಪ ಕಲ್ಯಾಣದ ದುರುಶನ ಮಾಡಿದ ಕಿ

ಭವಂ ನಾಸ್ತಿ, ಇಂತವು ಕಲ್ಯಾಣವ ನೆನೆದರೆ ಪಾಪಕ್ಷಯ, ಇಂತವು, ಕಲ್ಯಾಣದ ಮಹತ್ವವ ಕೇಳಿದರೆ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಹುದು. ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧ್ಯವಹುದು ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಬಸವಂಣನಿದ್ದು ತಾವೇ ಮಹಾ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದರಿದು, ದಿವ್ಯಶಾಸನವ ಬರೆದು ಪಠಿಸಿದ ಕಾರಣ ಎನ್ನ ಭವಂ ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತಯ್ಯ.

ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಪ್ರಭು ದೇವರು ಬಸವಂಣನವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು.

“ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ಪ್ರಣತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಸವೆಂಬ ತೈಲವನೆರೆದು ಅಚಾರವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ತೊಳಗಿ ಬಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತೈಯ್ಯು ಶಿವನ ಪ್ರತಾಪ ಆ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೇ ? ಶಿವ ಭಕ್ತರಿದೇಶ ಪಾವನವೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೇ ? ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಪರಮಾರಾಧ್ಯರು ಸಂಗನ ಬಸವಂಣನ ಮಹಿಮೆಯ ನೋಡಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ !”

ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಬಸವಂಣನವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಾತನಾಡಿದನು, ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಚೆನ್ನ ಬಸವಂಣ್ಣ, ಹಾಗೂ ಬಸವಂಣನವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದರು, ಅನಂತರ ಚೆನ್ನ ಬಸವಂಣನು ಬಸವಂಣನವರ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವುಳ್ಳವರೆಲ್ಲ ಸಂಗಮನಾಥರು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ—

ನವರತ್ನಮಯವಾದ ತನ್ಮಹಾಮಂಟಪ

ನವದುಕೂಲಿಂಗಳಿಂ ನವಕುಸುಮಾಲಯಿಂ

ತವೆರುಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಮುತ್ತಿಗಳ ಮೊಸಳಲಿದ ಗೊಂಚೆಲ್ಲಿಳಿಂ ವಿರಚಿಸಿ

ಅವಿರಳದ, ಕತ್ತರಿಯ ಸಾರಣಿಯ ಕಣ್ಣೊಳಪ

ವಿವಿಧ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಯಿಂದ ಲಂತಿಂತು;

ಹವಣಿಸಿದ ಸುಸ್ಥಳದೊಳಂದಿರದೆ ತಂಡುಲದ ಚೌರಮ ಕೈಯ್ಯೆದ್ದರು

ಅನಂತರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನ ಬಸವಂಣನು ನಡೆಸಿದ—

“ಶ್ರಿವಿಧ ದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಶ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಗಳು, ಶ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯೆನಿಸಿ ಶ್ರಿವಿಧ ಮಲಮಂ ಬಿಡದೆ ಭಿದಿಸಲ್ಕೆ” ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಗುರ ಮುಖ್ಯರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಗಣನಿವಹಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಂಗವೆರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು

ಕನ್ನೆಯರು ಶತಸಹಂ ನಾಗಾಯಿ ಗಂಗಾಂಬೆ,
ಮನ್ನಣೆಯ ನೀಲಲೋಚನೆಯು ನವರತ್ನ ದಾರತಿ ಎತ್ತುತಿರೆ.

ಸಿದ್ಧರಾಮನು ವೀರಶೈವನಾದನು. “ಗುರುವಿನ ಕೈಯಾಲಿ ನಾಸ್ತು
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ, ಆನು ನೀನೆಂಬ ಸಂದಿಳಿದೆ” ಎಂದು ಗುರುವಿಗೆ ವಂದಿ
ಸಿದನು. ಪ್ರಭು ದೇವರಿಗೆ ಆತೀವ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನಂತರ ಸಿದ್ಧರಾಮನು
ನಿಜಕ್ಕೂ ‘ಸಿದ್ಧ’ ರಾಮನೇ ಆದನು. ಹರಳಯ್ಯ—ಮಧುವಯ್ಯಗಳ ಪ್ರಕ
ರಣದನಂತರ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಕ್ತ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಗ
ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಚನ್ನಬಸವಂಣನು ಆ ಪೀಠವನ್ನು ಸಿದ್ಧ
ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಉಳವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದನು.

ಅನಂತರ ಕೆಲಕಾಲ ಗತಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯ ತಟಾ
ಕದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದನು.

: ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ವಚನಗಳು :

ಎನ್ನನಾಗಳೆ ಬಂದಿವಿಡದೆ ಗಡಾ ನೀನು
ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿವರೇ ಹಿಡಿವರು ? ತನುವಿರೆ ಬೇರಾದವರು ?
ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿವರೇ ಹಿಡಿವರು ? ಮನವಿರೆ ಮನಬೇರಾದವರು ?
ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿವರೇ ಹಿಡಿವರು ? ಕೈಯಿದೆ ಕೈಬೇರಾದವರು ?
ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿವರೇ ಹಿಡಿವರು ? ಕಣ್ಣಿರೆ ಕಣ್ಣು ಬೇರಾದವರು ?
ಇನಿಸುಳ್ಳವರು ಮೊದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿಯಲಾರರು,
ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿದು ತಡೆಯ ತಾನೇ ತರವನಲ್ಲ.
ಕರುಣದಿಂ ಬಾರಾ ಎನ್ನ ದೇವರ ದೇವಾ !

ಎನ್ನ ಒಳಗನೊತ್ತಿ ನೋಡುವಿರಿ, ಎನ್ನಲೇನುಂಟಯ್ಯ !
ನುಡಿ ಇಲ್ಲದ ಭವ ನೀನು ನುಡಿಗಲಿತೆನೆಂದರೆ

ನಿಮ್ಮ ನೊಡಂಬಡಿಸಲಾನು ಸಮರ್ಥನೇ ?
 ಅನಂತ ವೇದಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ
 ಉಸುರಿಕ್ಕಲಮ್ಮದೆ ಮೂಗರಾಗಿದವು.
 ನಿಮಗಾನಿದಿರುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಿಂಗೆ ಏನೆಂಬೆನೆಲೆಯಯ್ಯ
 ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ, ನಾನು ಭಯಭ್ರಷ್ಟನೆಂಬುದ ನೀವೆ
 ಬಲಿರಿ.

ಎನ್ನ ತನುಕರಗಿ ಮನಕೊರಗಿದ ದುಃಖವಿದಾರದಯ್ಯ !
 ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಎಂದು ಅಳುವ ಅಕ್ಕಿ ಇದಾರದಯ್ಯ ?
 ಮರಹೆಂಬ ಕೂರಸಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದವರಾದಯ್ಯ !
 ಹಾ—ಹಾ— ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಲಾರದೆ
 ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದ ಶಿರವ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ
 ಎನ್ನ ಕಣ್ಣ ನೀರ ತೊಡೆದನು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯನು.

—೪—

ಎನ್ನ ಭರಭಾರ ನಿಮ್ಮದಯ್ಯಾ, ಎನ್ನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮದಯ್ಯ
 ಎನ್ನ ಕರಕರ ಕಾಡದಿರು ತಂದೆ ! ನಿನ್ನ ಕಾಟವೆನ್ನ ಪ್ರಾಣದೋಟ
 ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಾ ಕೊಲ್ಲು ಕಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದವ ನಾನು.

—೫—

ಉತ್ಪತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯವಿಲ್ಲದ ಭವನು ನೀನು ಕಂಡಯ್ಯ,
 ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ ಕೇಳಾ
 ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನಿಪ್ಪೆನು
 ಹಿರಿಯ ನೀನೆ ದೇವ ನೀನೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ,
 ನಾನೇತರೊಳಗಪ್ಪೆನು ಹೇಳಾ ಪ್ರಭುವೆ ?

—೬—

ಅಪ್ಪದ ನಲ್ಲದುದ ನೊಪ್ಪುವ ಮಂಡುವಿರಿ
 ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮೊಲವು ಚಲುವು ಕಂಡಯ್ಯ

ನೀ ನಿಂತು ನೋಡಿದರಂತಿರ್ದುದೆ
ಅಪ್ಪದಲ್ಲನೆಂಬವರಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ

—೨—

ಅಂಗವಳಿದು ನಿಂದವನೆಂದು ನಾನರಿಯೆ
ಘನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಲಿಸಂದವನೆಂದು ನಾನರಿಯೆ
ಆರ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂದ ತಾವನರಿಯೆ
ಕ್ರೋಧವೆಂಬ ಸಂಸಾರದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯ
ಸ್ವಭವ ದೇವರ ಸುಳುಹು ಅಘಟಿತವಾಯಿತ್ತು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ!

—೨—

ಕಂಡ ಕನಸು ದಿಟವಾಗಿ ಕಂಡೆನೆಂಬೆ
ಕಂಡೆನೆಂಬುದು ಬಿನ್ನ ಬಿಡದು ನೋಡಾ !
ಕಂಡುದ ಕಾಣೆನೆಂಬುದ ಎರಡನೂ ಅರಿಯದೆ
ತವಕ ತಲ್ಲಣಕ್ಕೆ ಎಡೆಯದೆನು
ತವಕದ ಕೂಟ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತದುಗತವಾದೆನು
ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣವೆನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು.

ಎಲೆ ಅಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಪರಿಯ ಕೇಳು ಕಂಡಾ !
ನಾನಾರೆಂಬುದ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ಕಂಡು ಬೆಳಗು ಕಾಬಪರಿ
ಎಂತು ಹೇಳಾ !
ಕಂಡುದ ಕಂಡು ಕಾಯದೊಳಗೆ ಸಂತವಿಡುವ ಪರಿ ಎಂತಯ್ಯ !
ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಮನವ ತಿಳವಡೆ ಅಸಾಧ್ಯ
ವುಂಟೇ ದೇವರ ದೇವಾ!

—೯—

ಕೃಷಿಯ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣದೆ ಹಸಿವ ಹರಿವ ಪರಿ ಇನ್ನೆಂತು ?
ಕರ್ಮಯೋಗವ ಮಾಡದೆ ನಿರ್ಮಲ ಸುಚಿತ್ತ ವನರಿವ ಪರಿ ಇನ್ನೆಂತು?

ಬೇಯದ ಅಶನವ ತುಂಬಿ ತಾವಾವುದು ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ !

—೧೦—

ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದೆ ಜೆನ್ನನಾಮಕ್ಕರ್ಹನಾದ ಪರಿ ಇನ್ನೆಂತಯ್ಯ ?
ಹೂ ಒಣಗಿ ವಾಸನೆ ಮುಡಿದ ತಾವಿನಲ್ಲಿ ವಾಸನೆ ನಿಂದುದಿಲ್ಲಹೆ ?
ಅಯ್ಯಾ ! ಕ್ರೇ ಶುದ್ಧವಾದಲ್ಲಿ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಲಿಂಗವು ಭಾವ ಶುದ್ಧವಾಗಿರ್ಪನು.

—೧೧—

ನುಡಿದಿಹೆನೆಂಬ ಉಲುಹಿನ ಗಲಭೆಯ ತೋಟ ಬಿಡದು
ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಕನಿಷ್ಠವೆಂಬ ತಿರುಗಿ ಕಂಡಿಹೆನೆಂಬ ಕಾಲಿನ
ಎಡೆಯಂಟ ಬಿಡದು
ಎನಗೆ ಗರ್ವ ಮೊದಲಾದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಗರ್ವವೆಗ್ಗಲವಾಯಿತ್ತು.
ಉಭಯದ ತೋಟಿಯ ನಾ ನಿನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ !

—೧೨—

ಭೂಮಿ ಒಂದೆಂದೊಡೆ ಬೆಳೆವ ವೃಕ್ಷ ಹಲವು ತೆರನುಂಟು.
ಉದಕ ಒಂದಾರೆದ ಸವಿಸಾರದ ಸಂಪದ ಬೇರುಂಟು.
ನಿನ್ನ ಒಳಗು ನಾನಾದಡೆ ತಾಮಸದ ರಾಗವಿರಾಗವಾಗದು
ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಪುರುಷಾತಿ ಕೂಟಸ್ಥವಿಲ್ಲ.

—೧೩—

ಉಪಮ ಅನುಪಮ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮಾಧೀನ ಕಂಡಯ್ಯಾ
ಹೇಳಹೆ ಕೇಳಹೆ ನೆಂಬುದು ನೀವೆ ಕಂಡಯ್ಯ !
ಎನ್ನಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ನೀವೆ ಕರ್ತರಾದ ಕಾರಣ
ನಿಮ್ಮ ನಿಜವ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಎಂತುಳಿವೆನಯ್ಯ
ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ರಾಮೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ

—೧೩—

ಕಾಯವೇ ಪೀಠಿಕೆ; ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿರಲು ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಕುರು

ಕುರುಹು ವಿಡಿದು ಕೂಡುವ ನಿರವಯಲುಂಟೆ ? ಜಗದೊಳಗೆ ನಷ್ಟವ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡಿಹೆನೆಂದರೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥ
ಯ್ಯನು ಸಾಧ್ಯವಹೆ ಪರಿಯ ಹೇಳಾ ಪ್ರಭುವೇ ?

—೧೪—

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಕರಸ್ಥಲದ ಘನವನು ಪಮಿಸಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ !
ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ನರಿವರೆ ನಾನೇತರೊಳಗೇನಯ್ಯಾ ! ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂ
ಗದೊಳಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ, ಶರಣನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರಸ್ಥಲ ವೆಷ್ಟೆಂಬು
ದತಿಳಿಹಿ ಎನ್ನ ಸುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ!

—೧೫—

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಸರಳುಂಡ ಶಬ್ದವೆನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ನಿಜಲುಂಡ ನಿಲವು ಎನ್ನ ಮತಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವೆನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಕಾಯ ವಿಡಿದಿಪ್ಪ ಕರಸ್ಥಲದ ಕಾರಣವ ಹೇಳಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ,

—೧೬—

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಲರಿಯೆನು ಕೇಳು ಕಂಡಾ,
ಎನ್ನ ಮನವ ನುಂಗಿದೆಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ನಿಮಗಾನು ಬಿನ್ನಹವ
ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ಎನ್ನ ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ನೀನೆ ಕಂಡಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಡಗಿದ ನುಡಿಯನೊಳಕೊಂಡ ಅರಿವು ಅರಿದರಿದು
ಮರೆದೆ ಪರಿ ಎಂತಯ್ಯ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ

➤ (ಸಂಪೂರ್ಣ) ➤

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

[ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕಗಳು]

೧ ಸಂಸಾರ ಸುಖ	೦-೬-೦
೨ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ	೦-೬-೦
೩ ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ರತಿಕ್ರೀಡೆ	೦-೬-೦
೪ ರತಿ ಕಲೆ	೦-೬-೦
೫ ಸಂಭೋಗಾಸನಗಳು	೦-೬-೦
೬ ವಾಂಛತ್ಯ ವಿಲಾಸ	೦-೬-೦
೭ ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ	೦-೬-೦
೮ ವಾಂಛತ್ಯ ಸುಖ	೦-೬-೦
೯ ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಗಳು	೦-೬-೦

ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ವೀರಭದ್ರದೇವನ ವಡಬುಗಳು	೦-೬-೦
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ರಾಮೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ	೦-೬-೦
ಶ್ರೀ ಬಸವಕವೀ ಚರಿತ್ರೆ	೦-೬-೦
ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಠಗಳು	೦-೬-೦

[ನಾಟಕಗಳು]

೧ ವರದಕ್ಷಿಣೆ	೦-೧೨-೦
೨ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ	೦-೧೨-೦

—: ಕಾದಂಬರಿಗಳು :—

೧ ಮುಘೋಗ	೦-೯-೦
೨ ಪಾತಾಳ ಗೃಹ	ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:-

ಜೆ. ಟಿ. ಬಾಕಳೆ

೨೬ ಜಗದಂಬಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ೧೪೪೭೩,
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

